

Voorleesverhaal voor groep 1 -4

Het kleine herderstasje/ De lytse leppeltsjedief

Er was eens een schoolplein waar een klein stoeplantje groeide. Hij was niet alleen. Er waren er meer. Tussen de tegels waren groene randjes, soms groene plukjes. Niemand keek er naar, niemand zag ze. Het stoeplantje deed zo zijn best om er mooi uit te zien en zijn bloemen te laten zien. Maar oh wat waren die klein. Vlakbij kwam een plantenbak tegen de muur van de school en een aardige mevrouw plantte er grote planten in en stopte bollen onder de grond. Er stonden zelfs bordjes bij met de namen.

Toen de lente kwam, waren er mooie krokussen en gele narcissen en de grote lavendelplanten kregen bloemknoppen. Het kleine stoeplantje vond het heel mooi dat er nu meer plantjes waren op het plein. "Psst narcisje", riep het stoeplantje, "mooi hoor dat we hier samen groeien, maar niemand kijkt naar mij en ik heb ook bloemetjes."

"Hé, klein herderstasje", riep een plantje dat in een hoekje tegen de plantenbak groeide. "Niet zo somber: ik vind jou wel mooi: klein maar fijn. En kijk eens: ik ben ook een herderstasje. Bij mij zie je driehoekige herderstasjes aan de stengel. Misschien krijg jij straks ook van die mooie vruchtjes en dan weten de kinderen dat jij ook een herderstasje bent." "Maar jij hebt een lange stengel en ik niet", zei het kleine herderstasje. "Hier lopen en spelen heel veel kinderen; ik blijf liever laag. Dan passen mijn blaadjes en stengels nog net tussen de stenen en de schoenen van de kinderen. Maar ik ben heel blij dat ik nu ook een naam heb: herderstasje, dat is een mooie naam. Hebben die andere kleine plantjes tussen de stenen ook een naam?" "Ja hoor", zei het grote herderstasje: "paardenbloem, weegbree, madeliefje en het grasje tussen de straatstenen heet straatgras."

"Als mensen weten hoe we heten, zijn we dan net zo belangrijk als de lavendelplant in de bak? Komen ze ook naar ons kijken?"

Nu hoorde de lavendelplant het ook en riep: "Jij bent ook belangrijk hoor klein herderstasje! Kijk eens hoe de kleine beestjes lekker schuilen onder jouw blaadjes tegen de zon en kleine bijtjes komen op jouw bloemetjes af. De grote bijen komen op mijn bloemen af. We zijn allebei belangrijk. En jouw zaadjes zijn heel lekker voor vogels, zoals mussen. Die moeten ook eten. Maar wat heel belangrijk is: jullie herderstasjes groeien overal waar maar een klein plekje grond te vinden is. Niemand komt jullie planten en zaaien. Jullie strooien je zaadjes uit en met wat geluk wordt je meegenomen door een bezem, een schoen of mieren. Zo groeien jullie steeds op andere plekjes tussen de stenen". En als je een mini-stoeplantje bent, is er best wel plek op een plein met spelende kinderen. Een schoon plein dat af en toe geveegd wordt ziet er goed uit. Gelukkig mogen de kleine stoeplantjes blijven staan. Die zijn leuk om eens beter te bekijken.

En dat gaan wij nu doen! We maken ze zichtbaar voor iedereen. En dat doen we met stoepkrijt!

